

Elkáč

12/22

YOU

Cvičná firma

Ima3cooly

Športová strelba

Parkúrové jazdectvo

Netradičné záujmy
našich žiakov

Milí čitatelia, učitelia a študenti,

na dvere už nám klopú vianočné sviatky. Ani sme sa nenazdali a prvé mesiace v škole sú za nami. Ubehlo to rýchlo a už nás čakajú vianočné prázdniny. Vianoce sú sviatky pokoja, radosti a lásky, ktoré strávime s našimi najbližšími. Pred tým, než vám poprajeme krásne sviatky, poďme sa pozrieť na udalosti, ktoré sa udiali na našej škole a stoja za to byť opísané pár slovami.

Naši štvrtáci sa zúčastnili odbornej praxe v španielskej Malage a odbornej stáže v nemeckom Zwickau. Odniesli si odtiaľ veľa spomienok, na ktoré budú vždy s radosťou spomínať. Hlavne sa za tie dva týždne naučili veľa potrebných vecí z praxe, ktoré môžu využiť v budúcnosti a pri náplni ich budúceho štúdia alebo zamestnania, spoznali nové miesta a mestá a rozšírili svoje obzory. Je to veľmi obohacujúci zážitok, ktorý po návrate vždy odporúčajú mladším študentom.

V septembri sme na škole privítali nových študentov, ale aj učiteľov. Naši noví prváci si prešli adaptačným dňom, ktorý každoročne pre nových študentov pripravujú školská psychologička a výchovná poradkyňa. Prváci si tento deň užili a pevne dúfam, že si vzťahy medzi sebou utužili a až do štvrtého ročníka budú držať spolu ako malá rodina.

Aby toho pre prvákov nebolo málo, po dvojročnej covidovej pauze sa znova konali na škole IMA3COOLY (imatrikulácie). Prváci spolu s tretiakmi pripravili úsmevný program. Tému imatrikulácií poňali zaujímavo a vymysleli originálnu pozvánku. Slávnostný zápis sa konal v našej telocvični, kde nás ostatných študentov a pedagógov zabávali nacvičeným programom. Scenár bol rôznorodý, od tanečných čísel, do ktorých sa zapojili aj naše pani učiteľky, malej vložky sóla na bubny v podaní nášho tretiača Viliama, až po odovzdávanie diplomov za najkrajšieho žiaka triedy alebo najväčšieho „meškáča, utekáča, vševeda, šťastka, krásavca/icu, či gurmána“. Veselý bol aj sólový výstup speváka zo skupiny Sám sebou, Matúša Fifíka, ktorý je absolventom našej školy. Samozrejme nesmieme zabudnúť spomenúť ikonický „cat walk“. Hoci boli ohlasy na organizáciu dlho očakávaných imatrikulácií rôzne, veríme, že si každý študent odniesol úsmev na tvári a ak bolo niečo, čo nevyšlo podľa predstáv, bude o rok priestor program vylepšiť. Reakcie a komentáre či už prvákov, samotných tretiakov ako organizátorov imatrikulácií alebo učiteľov si môžete prečítať v našej prváckej ankete.

Od začiatku školského roka sa konalo veľa akcií, ako napríklad Noc literatúry, výroba záložiek, darovanie krvi, návštevy múzeí a knižnice, exkurzie, workshopy, semináre, olympiády, rôzne súťaže, zber papiera, Erasmus+, stužkové, Haloween, Mikuláš, deň otvorených dverí a mnoho ďalších podujatí.

Našej škole sa veľmi darilo aj v športových turnajoch. Dievčenské florbalové družstvo obhájilo druhé aj prvé miesto. Chlapcom sa darilo ešte lepšie a skončili dvakrát na prvom mieste. V basketbale podávali taktiež úžasné výkony, chlapci obhájili druhé miesta a dievčatám sa podarilo vyhrať tretie miesto.

Boli to štyri úžasné mesiace, počas ktorých sa toho veľa udialo. Noví ľudia, úspechy, projekty, akcie. Žiaľ, prvý polrok poznačil aj smutný odchod našej pani učiteľky Miriam Vyšňovskej. Budeme na ňu s úctou spomínať.

Na záver mi už len ostáva popriať vám hlavne zdravie, pokoj a krásne prežité vianočné prázdniny. Oddýchnite si, načerpajte kopu síl do nového roka, aby ste s dobrými úspechmi ukončili prvý polrok. Dúfajme, že sa nám sneh udrží až do Vianoc, aby boli sviatky ešte krajšie. Snažte sa čo najviac času tráviť po boku vašej rodiny, kamarátov a najbližších. Nezáleží na tom, čo je pod stromčekom, ale na ľuďoch okolo neho. Precíťte ten krásny hrejivý pocit radosti v srdci, keď spoločne s rodinou sedíte za štedrým stolom. Aj najväčšie krivdy sú v tomto momente úplne zabudnuté. Prajem vám krásne Vianoce a šťastný nový rok 2023!

Alžbeta Sobinová, II. A

Čo vám prinášame v decembrovom vianočnom špeciáli

Na slovíčko s...

5 Ako sa darí našej bývalej pani učiteľke Šoltésovej?

13 Vyspovedali sme našu staronovú pani učiteľku Ing. Gabrielu Sališovú

Školský život

7 Stužková očami spolužiakov, ktorí zaváhali...

8 Parkúrové jazdectvo

10 Športová strelba

15 Štart študentských cvičných firiem

17 IMA3COOLY 2022

18 Prvácka a učiteľská anketa

26 Erasmus+ Zwickau, Nemecko

Literárno-výtvarná galéria

29 Kreatívne čitateľské projekty s podporou záložky do knihy

30 Lovec a nedopriata láska

33 Čas Vianoc

Na slovíčko s...

Pozdravujeme Vás, milá pani Šoltésová, od konca minulého školského roka si konečne užívate dôchodok, ako sa teda máte a ako sa Vám darí?

Ďakujem, mám sa fajn.

Ako ste prežili leto? Máte nejaký zážitok, o ktorý by ste sa mohli a chceli s nami podeliť?

Leto som prežila v pohode, doma na záhrade. Starala som sa o vnučky, psíka, dom a záhradu. Bola som aj na dovolenke na mojom obľúbenom mieste v Chorvátsku na Podstrane.

Ako sa majú Vaše vnúčatá a rodina? Máte teraz na ne viac času?

Máme sa dobre, chvalabohu sme zdraví, žijeme náš každodenný život v pohode.

Porozprávajte nám o svojich záľubách vo voľnom čase. Začalo Vás niečo nové baviť, čo by ste mohli nazvať „áno, toto je môj koníček“?

Mám rada rastliny a starostlivosť o ne. Tiež mám malého psíka, maltezáka, ktorý si vyžaduje veľa času. Rada si pozriem dobrý film. Mám rada tanec, výlety, cestovanie, ale keďže manžel ešte pracuje, zatiaľ som sa k tomu nedostala.

Za čím sa Vám cnie najviac zo školského roka?

Najviac mi chýba kontakt so študentmi, neformálne rozhovory a debaty s nimi o všeličom možnom.

Je niečo, na čo ste sa každý školský rok tešili, že sa v škole udeje?

Celý život som pracovala ako učiteľka, táto práca ma naplňovala. Celý školský rok a celé dianie v škole ma aj toľké roky bavilo. Aj keby sa niekomu zdalo, že je to stereotypná práca, nikdy to nebolo to isté, iní žiaci, iné nápady, iné okolnosti...

Čím si Vás vedeli študenti získať?

Úprimnosťou, snahou niečo dosiahnuť, zodpovednosťou.

Sledujete na školskej stránke školské aktivity a novinky?

Samozrejme, veď SOŠE stále zostane mojou školou.

Boli ste triednou učiteľkou terajšej IV. E a zúčastnili ste sa ich stužkovej, ako ste sa zabavili, budú Vám študenti chýbať?

Veľmi ma potešilo, že žiaci mojej poslednej triedy na mňa nezabudli a pozvali ma na svoju stužkovú ako svoju triednu učiteľku. Veľmi milo ma prekvapilo, ako bravúrne

zvládli prípravu stužkovej slávnosti. Cítila som sa výborne. Samozrejme, že mi moji žiaci chýbajú, rada by som ich dotiahla až k maturite, ale okolnosti to žiaľ nedovolia.

Ako plánujete stráviť vianočné sviatky?

Klasicky, v kruhu svojej rodiny. Teším sa najmä na mladšieho syna a jeho rodinu. Žije v Nemecku, takže sme málo spolu.

Čo nesmie chýbať na Vašom štedrovečernom stole?

Nič špeciálne, slovenská klasika – kapustnica, zemiakový šalát, kapor...

Dali ste si nejaké novoročné predsavzatie?

Novoročné predsavzatia si nedávam, lebo ich nikdy nedodržím...

A na záver, čo by ste popriali študentom a bývalým kolegom do nového roka?

Prajem všetkým pevné zdravie, študentom veľa chuti do učenia a bývalým kolegom veľa dobrých, ctížiadostivých a usilovných žiakov, aby vo svojej práci videli zmysel.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme Vám krásne Vianoce, redakcia časopisu Elkáč

Stužková očami spolužiakov, ktorí zaváhali...

Vážená pani riaditeľka, vážené pani zástupkyne, milá naša triedna učiteľka a napokon milí spolužiaci!

Tento rok už zase v tradičný čas a na tradičnom mieste, no zase s netradičnými aktivitami nestojíme tu len, aby ste nám pripli stužky a aby sme pozdvihli poháre, ktoré nám budú pripomínať túto významnú životnú etapu. Ale zároveň sme sa prišli aj zabaviť a po troch pandemických rokoch aj z iného uhla lepšie spoznať svojich spolužiakov.

Milá naša triedna učiteľka. Čas, ktorý ste s nami prežili, nebol často najsladší, preto sa Vám chceme ospravedlniť, ak Vám naša tvrdohlavosť, alebo vzdor spôsobili nové vrásky. Určite sme urobili mnoho chýb, na druhej strane, práve Vy ste nám dávali možnosť poučiť sa z nich. Veríme, že všetky vedomosti, čas a pomoc, ktorú ste nám venovali, nám pomôžu v budúcom povolání alebo štúdiu. Veľmi pekne Vám ďakujeme.

Peter Petko, Denis Uhrin a trieda IV. L

Netradičné záujmy našich žiakov

Parkúrové jazdectvo

Ahojte, elkáči, moje meno je Samuel Vernarský. Som žiakom 1. ročníka a študujem v odbore Obchodná akadémia. Touto cestou by som vám chcel predstaviť parkúrové jazdectvo, ktorému sa venujem už šesť rokov.

K tomuto športu som sa dostal celkom náhodou. S rodičmi sme sa prechádzali okolo výbehov koní, kde sme ich aj krmili a vtedy zaujali moju pozornosť. Prechádzajúc okolo výbehov, som sa prvýkrát osmelil dotknúť veľkého koňa, dovtedy som sa bál. Obraz jazdca na koni ma natoľko nadchol, že po príchode domov som sa opýtal rodičov, či môžem ísť jazdiť. Nasledujúci deň ma šli prihlásiť do jazdeckého klubu.

Parkúrovému jazdectvu, ktoré je zároveň aj mojím hobby, sa venujem každý deň, pretože pravidelný tréning je potrebný, aby som sa mohol posúvať a zdokonaľovať. Takisto je potrebné starať sa o koňa každý deň, nakoľko je to živá bytosť. Vyžaduje si to veľmi veľkú starostlivosť. Tejto aktivite sa venujem v meste Spišská Nová Ves, v časti Ferčekovce. Som členom jazdeckého klubu Slávia Spišská Nová Ves. Máme tam aj jazdiareň, kde sa môžem jazdectvu venovať, takisto niekedy chodíme aj na vychádzky a máme aj lonžový kruh.

Tento šport je fyzicky náročný, lebo potrebujete mať veľmi dobrú kondíciu a hlavne silné nohy, ktorými sa na koni aj držíte. Nohy sú hlavný prostriedok pri jazdení na koni, samozrejme aj ruky, ale dôležitejšie sú nohy. S nohami ovládame koňa, či má zrýchliť alebo spomaliť. Takisto tento šport nie je náročný len fyzicky, ale aj psychicky, časovo a hlavne finančne.

Tak ako každý šport, aj tento prináša so sebou nejaké riziká. Predsa len pracujete so živým zvieratom, ktoré sa môže hocikedy splasiť. Nie je to ako pri šoférovaní, kde je auto pod vašim vedením, auto sa nezľakne. Lenže u koní treba byť vždycky ostražitý, lebo nikdy neviete, čo kde a kedy vyletí a čoho sa môže kôň zľaknúť.

Mám vlastného koňa. Je to jedenásťročná kobyľa holštýnskeho plemena. Veľkostne je to stredný kôň, ani nie veľký, ani malý. Je hnedého sfarbenia, má biele ponožky na všetkých štyroch nohách a má aj lysinu na hlave. Má nezvyčajné meno, Zaida. Je to veľmi dobrá a zlatá kobyľka.

Myslím si, že mám za sebou veľmi pestrú sezónu. Chodíme hlavne do Liptovskej Sielnice v okolí Liptovského Mikuláša. Počas tohtoročnej sezóny sme boli na hocijakých jazdeckých pretekoch, v Prešove, Liptovskej Sielnici, Tatranskej Lomnici, Michalovciach, vo Vígľaši a aj v Národnom žrebčine v Topolčiankach.

Samozrejme, za naše dobré výkony sme ocenení. Pri jazdeckom športe sú to stužky, vecné ceny, peniaze a niekedy aj poháre. Stužiek za dobré úspechy mám celkom dosť, nakoľko po kolbisku (jazdeckom ohradnom priestore) sa pohybujem kratšiu dobu. Ale nie vždy sa nám darí, pretože máme niekedy aj zlé dni, keď jazdec spadne alebo kôň odmietne poslušnosť. Medzi moje najväčšie úspechy radím víťazstvo v skokovej kategórii ZL, kde je výška prekážok stanovená na 110 centimetrov, táto súťaž sa jazdí na čas. Samozrejme, mám stužky aj za druhé, tretie, štvrté a piate miesto, ale najcennejšie sú predsa len stužky za prvenstvo.

Výcvik mladého neosedlaného koňa je vždycky náročný, lebo neviete, čo presne koňovi bude vadiť. Niekedy to nemusí byť náročné, lebo niektoré kone sa ničoho neboja a správajú sa ako staré kone. Výcvik mladého koňa začíname tým, že koňa si stiahneme do boxu z výbehu, aby si zvykol na vnútorné prostredie a aby sme mu nespôsobili hneď šok. Postupom času ho začíname lonžovať (vodiť na lonži, teda lane) v lonžovacom kruhu a zblížujeme sa s ním. Keď vidíme, že kôň už bol pri lonžovaní dobrý, dáme naň iba podsedlovú dečku a obrušník. Keď si na to kôň zvykne, skúsime mu nasadiť sedlo a vtedy sa ukazuje povaha koňa. Prvýkrát si

skúšame naň sadnúť v boxe, trénujeme to dva – tri dni a keď je všetko v pohode, jazdec kluše na koni v lonžovacom kruhu. Potom ide na jazdiareň za nejakým starším koňom, ktorý už má nejaké skúsenosti a to isté sa deje aj na vychádzke. Takto sa postupuje pri výcviku mladého koňa.

Jazdectvo ako šport, ale zároveň ako moje hobby pre mňa znamená veľa. Keďže chodím aj na preteky, spoznávam nových ľudí, takisto aj výborné areály. Ísť si zajazdiť po škole, alebo len tak na vychádzku niekde do lesa a na lúky je dobré na odreagovanie. Samozrejme okrem koní mám rád aj iné zvieratá, ako sú napríklad psy, ale na prvom mieste sú určite kone. Tieto zvieratá sa mi páčia, lebo majú v sebe voľnosť, ktorú v sebe z môjho pohľadu nemajú žiadne iné zvieratá.

Samuel Vernarský, I.A

Športová streľba

Čaute, elkáči, volám sa Adam Petřík a som druhák v odbore Ekonomické lýceum. Chcel by som vám priblížiť moju záľubu, ktorou je športová streľba.

Dostal som sa k tomu športu úplnou náhodou, keď som si vyberal krúžok vo 4. ročníku základnej školy. Všimol som si ponuku športovej streľby, ktorú som chcel skúsiť. Keby ste mi vtedy povedali, že to budem robiť už osem a pol roka, neveril by som vám ☺. V piatom ročníku som mal možnosť ísť do streleckej triedy. Keďže už rok tohto krúžku som mal za sebou a veľmi som si ho obľúbil, tak som sa do tejto streleckej triedy prihlásil.

Tejto aktivite sa venujem trikrát do týždňa, plus za zúčastňujem súťaží počas víkendov. Tento šport nemôžete trénovať len tak hocikde, čo je niekedy menší problém. Počas základnej sme trénovali v škole, keďže tam bola strelnica, no teraz chodím na plaváreň, kde sa jedna strelnica nachádza.

Tento šport nie je až tak fyzicky náročný ako iné športy, avšak je to „zaberák“ na psychiku. Počas streľby musíte mať čistú hlavu, nemyslieť na nič iné okrem toho,

čo musíte robiť. Aj keď sa to nezdá, nie je to také ľahké, ako si mnohí myslia. Nejde tu iba o zdvihnutie ruky a vystrelenie, ale o niečo komplexnejšie. Musíte zvládnuť najšť si správny postoj, dokonalý úchyt pištole, ovládnuť mušku, mať cit na spúšť a omnoho viac. Najčastejšia chyba na začiatku je rýchle strhnutie spúšte, pričom náboj poletí inde, ako ste chceli. Na spúšť musíte jemne a nie sprudka ako Semir Gerkhan ☺. Pri správnom spustení a pekne zrovnanej muške by sa vám malo podariť trafiť terč.

Ak by ste sa pýtali, či je to nebezpečný šport, tak odpoveď je nie, ak viete, čo robíte, ste opatrní a zodpovední. Stále treba myslieť na to, že sa jedná o zbraň, ktorá vie vážne zraniť. Strieľam zo vzduchovej pištole calibru 10 a guľovej, ktorá má caliber až 22. Vzduchovou sa strieľa v interiéri a guľovou väčšinou vonku, preto to robíme iba v lete. Pozor treba dávať u oboch zbraní. Pred štyrmi rokmi sa v mojej triede na základnej škole stal vážny úraz, ktorý nedopadol najlepšie, ale mohlo to byť aj horšie. Našťastie sa jednalo o vzduchovú pušku, no aj tak urobila dosť neplechty. Nešťastnou udalosťou

puška vystrelila tam, kde nemala a spolužiaka trafila do hlavy. Nebola to zábava, išlo o vážne zranenie, ktoré dopadlo celkom dobre bez následku na zdraví. Človek si teraz môže už iba zobrať ponaučenie, že zodpovednosti a pozornosti nie je nikdy dosť.

Čo sa týka súťaží, ktoré som spomínal, väčšinou sa odohrávajú v sobotu a nedeľu. Moja prvá súťaž bola už dávno. Asi už v piatom ročníku v Kluknave v telocvični. Asi si teraz poviete, že to bola súťaž na slabej úrovni, keďže bola v telocvični, no aj veľké súťaže sa odohrávajú práve tam. Potrebujete zabezpečiť aj tridsať miest, kde strieľať, a to vám na Slovensku neponúkne skoro žiadna strelnica. Veľké súťaže sa robia hlavne v telocvičniach, halách a aj skrz toho, že tam je tridsať miest, tak sa strieľa na 3, 4 a pokojne aj na 6 smien, čo naznačuje, že o strelbu nie je najmenší záujem. Často chodíme do Košíc alebo Martina. Moja najväčšia súťaž bola v Martine a bol to zážitok na celý život. Šesťdesiat stavov vo veľkej krytej hale na tri tenisové ihriska v Martine. Neboli tam iba strelci zo Slovenska, ale aj z Česka, Poľska alebo z Talianska. Za ten čas som už niečo povyhrával, i keď nešlo o nič veľké.

Športová streľba je moja záľuba, ktorej sa venujem zo zábavy, viem si pri nej vyčistiť hlavu i myšlienky. Nadobudnete pri nej zodpovednosť aj stabilnú ruku, ak by ste chceli skladať v budúcom živote hodinky alebo operovať slepé črevo ☺.

Adam Petřík, II. L

Vyspovedali sme našu staronovú pani učiteľku Ing. Gabrielu Sališovú

Čo Vás priviedlo k tomu, že ste sa stali učiteľkou? Snívali ste ako dieťa aj o inom povolání?

Áno, na jednej strane to bolo splnenie detského sna a na druhej strane túžba po zmene v povolání.

Pre študentov, ktorých neučíte, na akom predmete Vás môžu stretnúť?

Vyučujem odborné ekonomické predmety: účtovníctvo, administratíva a korešpondencia, aplikovaná informatika a iné.

Aké boli Vaše prvé pocity na tejto škole? Čo by ste prípadne zmenili, ak by ste mali takú možnosť?

Prvé pocity boli naozaj veľmi príjemné, pozitívne a plné očakávaní.

Čo sa vám najviac páči na tejto škole?

Kolektív kolegov, šikovní žiaci a príjemné prostredie.

Ako si myslíte, že vás vnímajú žiaci a kolegovia?

To je otázka skôr na žiakov a kolegov. Snažím sa, aby naše vzťahy boli profesionálne a ľudské.

Čím si Vás vedia študenti získať?

Pracovitosťou, svedomitosťou, úprimnosťou a pozitívnym prístupom k učeniu.

Každý človek má nejaký vytúžený sen, aký je ten Váš?

Už sa splnil, stala som sa učiteľkou. ☺

Akú vlastnosť si na sebe najviac vážite, alebo je Vašou silnou stránkou?

Pracovitosť a zodpovednosť.

Keby ste mali možnosť stretnúť nejakú známu osobnosť, kto by to bol?

Petra Vlhová.

Čo by ste chceli na záver odkázať študentom?

Aby využili všetky možnosti, ktoré im škola dáva, získali kvalitné vzdelanie, nových priateľov a nezabudnuteľné zážitky.

Rýchla odpoveď:

oblíbený koníček vo voľnom čase: ručné práce a príroda

oblíbená kniha: Bedári

oblíbený literárny žánr: román

oblíbené jedlo: pizza

oblíbený nápoj: káva

oblíbené plemeno psa: Borderská kólia

oblíbené miesto: Vysoké Tatry

oblíbená farba: fialová

oblíbený film: Titanic

oblíbená filmová postava: Perinbaba

oblíbený herec: Ján Koleník

oblíbená literárna postava: Harry Potter

oblíbené ročné obdobie: zima

oblíbená pesnička: Cold heart

Ďakujeme za rozhovor, redakcia časopisu Elkáč

Štart študentských cvičných firiem

Milí akcionári, učitelia a žiaci!

V našich príspevkoch by sme vám chceli dať do pozornosti študentské firmy ktoré sídlia na našej škole a vznikli v rámci predmetu Aplikovaná ekonómia.

Firma mYOU:) vznikla v 3. A triede a momentálne má šesťdesiat akcionárov. Hlavným cieľom je realizácia našich produktov a služieb a zhodnotiť vklady akcionárov. Dôraz kladieme na výrobky, ktoré sme sa rozhodli vyrábať ručne a zároveň nemajú v našom okolí konkurenciu a sú zároveň cenovo dostupné. Našimi produktmi sú „Smile“ sviečky, ktoré majú vo vnútri skrytý odkaz, ktorý vám za dobrú cenu vyčarí úsmev na tvári. Ďalej ponúkame pečené čaje s vynikajúcim nápojovým koncentrátom z ovocia bez akýchkoľvek konzervačných látok a farbív. Čaj je sladený len fruktózou a pripravujeme ho z kvalitného ovocia pečením v elektrickej rúre. Tento čaj je výborný prírodný produkt, ktorý vám určite osladí dušu. Predmetom nášho podnikania je aj relaxačné posedenie, v ktorom si uvoľníte všetky svaly tela. Pri relaxovaní budete mať možnosť ochutnať náš výrobok v podobe šípkového čaju a taktiež Vám aj ponúkneme niečo malé pod zub. Členom alebo držiteľom karty mYOU:) sa môžete stať po vyplnení formulára a zaplatení určitej sumy. Kartou sa môžete preukázať pred každým vstupom a časom si ju budete môcť aj dobiť. K tomu ako bonus dostanete voňavé levanduľové vrecúško. Posledným predmetom nášho podnikania sú Imatrikulácie, ktoré sme zrealizovali 16. novembra 2022. Tento deň bol plný prekvapení.

Všetky informácie o našej študentskej firme môžete nájsť na našom Instagrame [myousmile3](#), kde si budete mať možnosť objednať naše výrobky. Ak by vás niečo zaujímalo, môžete nám napísať aj na náš email myousmile3@gmail.com.

Alex Vagaš, III. A

Študentská firma ArtSchool s. r. o., vznikla v 3. B triede a aktuálne má devätnásť členov a každý má svoju funkciu.

Predmetom nášho podnikania je predaj eko-tašiek a vrecúšok, ktoré sú ručne maľované. Vo štvrtom ročníku pôjdeme našu firmu prezentovať na veľtrh cvičných firiem. Naším cieľom v treťom ročníku je vyskúšať si, aké to je podnikať, spolupracovať v kolektíve a v neposlednom rade šetriť našu planétu.

Samuel Šarišský, III. B

IMA3COOLY 2022

O imatrikulácie, teda pasovanie prvákov medzi nás študentov SOŠE, v školskom roku 2022/2023 sa postarala študentská firma mYou:) 3. A triedy v spolupráci s ostatnými tretiackymi spolužiakmi.

Imatrikulácie sa konali 16. novembra 2022, deň pred Dňom študentstva, tradične v telocvični našej školy s bohatým programom pre všetkých. Videli sme rôzne talentové scény našich študentov, ktoré sa nám páčili a mnohé prekvapili. Prvákov sme ocenili diplomami za jednotlivé kategórie, do ktorých ich nominovali spolužiaci z prváckych tried. Vševedi si svoje vedomosti mohli zmerať vo vedomostnom kvíze a gurmáni mali možnosť vyhotoviť najchutnejší sandwich, ktorý po ochutnávke vyhodnotil Dominik Holečko zo IV. L. Čerešničkou program bol koncert speváka so skupiny Sám Sebou, kde sme si spoločne zaspievali a zatancovali s Matúšom Fifikom.

Sme radi, že sa toto podujatie mohlo opäť po dvojročnej prestávke zorganizovať. Imatrikulácie sa z pohľadu nás, tretiakov, vydarili, atmosféra bola výborná a ešte dlho budeme mať na čo spomínať! Reakcie našich prvákov sú rôzne, pozitívne aj negatívne, preto sme zorganizovali anketu, kde sme im položili osem otázok, tiež sme sa opýtali aj na názor našich učiteľov. Veď, posúďte sami ☺

Prvácky pohľad

Samuel Vernarský, I. A

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Na imatrikuláciách bola celkom dobrá atmosféra.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

1. A mala najlepšie tanečné číslo.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Veľmi dobrá organizácia.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Prekvapil, nemyslel som si, že niekto taký príde.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Nie, neumiestnil som sa.

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Bol som zvedavý, či nedostanem nejakú trápnu úlohu, ale nebál som sa.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Neviem, nič mi nenapadá.

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Výborné.

Veronika Vaverčáková, I. B

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Na imatrikuláciách som sa zabavila super.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

Najviac sa mi páčila naša trieda 1. B, ale aj 1. L.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Zorganizované to bolo veľmi dobre.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Áno, bola som veľmi prekvapená hosťom a mám rada ich piesne.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Nie, neumiestnila som sa v žiadnej kategórii.

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Áno, veľmi som sa obávala takých úloh, pri ktorých by som sa strápnila pred ostatnými študentmi.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná

Navrhla by som karaoke show.

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Prekvapivé.

Romana Michelková I. E

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Na „imatrikulách“ som sa trochu zabavila.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

Naše tanečné číslo bolo super.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Bolo to celkom pekné.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Áno, páčilo sa mi, ako spieval a hral.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Áno, nominovali ma za najkrajšie dievča. ☺

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Áno, obávala som sa.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Dala by som im úlohy, pri ktorých by sa strápnili a aby boli vtipné a užili by si to aj prváci.

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Zlé.

Patrik Gerda, I. L

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Odniesol som si jediná skúsenosť, ako imatrikulácie nerobiť, ale presný opak, urobiť. Nechcem nikoho súdiť ani sa dotknúť, ale keďže je to anketa, snád' môžem vyjadriť aj kritický názor. Je pravda, ak má imatrikulácie pre prvákov organizovať cca 80 žiakov zo štyroch tried, tí sa nikdy nezhodnú na sto percent. Podľa môjho názoru, aby to malo lepšiu úroveň, vždy treba vybrať dvoch či troch zástupcov z každej, ktorí by boli za celú organizáciu zodpovední a vyhradili by si na to dostatočne dlhý čas. Takže sa už teraz teším, keď budem tretiakom a budem môcť byť jedným z organizátorov a prísť so svojimi nápadi.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

Čísla nás, prvákov, ma veľmi pobavili.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Celá organizácia mala niekoľko nedostatkov. Mikrofóny katastrofa. Téma bola „squit game“. Tretiaci sa témy vôbec nedržali, ani len vo výzdobe nebola spomenutá. Celý koncept nemal zmysel, chýbal mi teda príbeh. Viem, že chceli „zrecyklovať“ výzdobu, ale ja som sa skôr cítil ako na karnevale ☺

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Počul som, že Matúša Fifíka do školy voláte často. Osobne mám rád skupinu Sám sebou, ale niekedy mi už vadia. Stále ten istý štýl, chýbal mi aplauz od žiakov, mám pocit, že ich to jednoducho nebavilo.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Gurmán.

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Z môjho pohľadu úlohy pre prvákov nemali požadovaný efekt. Museli sme sa jedine strápníť. Odovzdať nám diplomy a koniec, to je podľa mňa čistá katastrofa.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Tie si zatiaľ nechám pre seba ako prekvapenie. ☺

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Zbúchané.

Sofia Dráľová I. E

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Na „imatrikulách“ som za celkom zabavila, ale tak mohlo to byť aj lepšie. ☺

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

Všetky tanečné čísla boli dobré, ale mne sa najviac páčilo to naše.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Organizácia „imatrikúl“ mohla byť lepšia.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Spevák Sám sebou ma celkom prekvapil, ale aj milo potešil, avšak jeho štýl hudby sa mi veľmi nepáčil.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Žiaľ, v žiadnej kategórii som sa neumiestnila.

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Z „imatrikúl“ som mala neskutočný stres, práve toho som sa bála, že sa veľmi strápnim pred ostatnými študentmi, ale tým že bol program, aký bol, tak k tomu nedošlo.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Ja by som dala, aby si v triede vymenili medzi sebou charaktery, a potom to názorne ukázali.

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Katastrofálne. ☺

Dominik Hulej, I. A

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Veľmi dobre, bola to zábava a sranda.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

Fúúú, 1. B.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Fajn, aj keď bol v tom bodrel.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Áno.

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Áno, v kategórii vševeda a gurmána.

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Úloha až tak nie, ale skôr reakcie ostatných študentov.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Tak buď tanec, alebo pretláčanie lanom, alebo niečo silové.

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Super.

Karin Kaščáková, I. A

1. Ako si sa zabavil/a na imatrikuláciách?

Bolo to také priemerné.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa ti najviac páčilo?

1. B.

3. Čo hovoríš na organizáciu imatrikulácií?

Veľmi pekné, aj keď neboli zapojení všetci prváci.

4. Prekvapil ťa hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa ti ich štýl hudby?

Áno, áno. ☺

5. Umiestnil/a si sa v nejakej kategórii, teda nominovali ťa spomedzi seba tvoji spolužiaci?

Nie. ☹

6. Obával/a si sa nejakých úloh, že sa napríklad môžeš strápníť pred ostatnými študentmi?

Áno, keďže som nevedela, o čo ide a čo sa bude diať.

7. Ak by si bol/a tretiakom/tretiačkou, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by si navrhol/a, ktorá by bola poľa teba vtipná?

Nad tým budem rozmýšľať v 3. ročníku, ak sa tam dostanem ☺

8. Akým jedným slovom (prídavným menom) by si opísal/a imatrikulácie?

Chaotické.

Učiteľský pohľad

Ing. Miriam Hasajová

1. Ako ste sa zabavili na imatrikuláciách?

Dobre, ale keďže som sedela vzadu pri svojej triede, nepočula som dobre.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa Vám najviac páčilo?

I. E.

3. Prekvapil Vás hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa Vám ich štýl hudby?

Nie je to môj obľúbený štýl hudby.

4. Ako by ste zhodnotili organizáciu a program imatrikulácií?

Organizácia bola výborná.

5. Ak by ste boli ešte raz tretiakom/tretiačkou na SŠ, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by ste navrhli, ktorá by bola poľa Vás vtipná?

Charakteristika spolužiakov.

6. Akým jedným slovom (prídavným menom) by ste opísali imatrikulácie?

Dobré.

PhDr. Renáta Krajňáková

1. Ako ste sa zabavili na imatrikuláciách?

Veľká spokojnosť.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa Vám najviac páčilo?

Každá prvácka trieda odviedla kus vtipnej choreografie.

3. Prekvapil Vás hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa Vám ich štýl hudby?

Našu školu poteší každý úspešný absolvent.

4. Ako by ste zhodnotili organizáciu a program imatrikulácií?

Tlieskam organizátorom, vďaka im.

5. Ak by ste boli ešte raz tretiakom/tretiačkou na SŠ, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by ste navrhli, ktorá by bola poľa Vás vtipná?

Páčil by sa mi vedomostný test pre prvákov.

6. Akým jedným slovom (prídavným menom) by ste opísali imatrikulácie?

Slušné.

Ing. Pavla Žifčáková

1. Ako ste sa zabavili na imatrikuláciách?

Bavila som sa. Bola sranda aj hudba.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa Vám najviac páčilo?

I. E.

3. Prekvapil Vás hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa Vám ich štýl hudby?

Prekvapilo ma to, štýl sa mi páčil, hoci som o nich predtým nikdy nepočula.

4. Ako by ste zhodnotili organizáciu a program imatrikulácií?

Program bol dobrý. Akurát sme nepočuli, čo sa hovorilo do mikrofónu.

5. Ak by ste boli ešte raz tretiakom/tretiačkou na SŠ, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by ste navrhli, ktorá by bola poľa Vás vtipná?
Neviem. Fakt. ☹

6. Akým jedným slovom (prídavným menom) by ste opísali imatrikulácie?
Úsmevné.

Mgr. Ján Pramuka

1. Ako ste sa zabavili na imatrikuláciách?

Super atmosféra, objavili sme veľa nových talentov.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa Vám najviac páčilo?

I. L.

3. Prekvapil Vás hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa Vám ich štýl hudby?

Hosť ma ako pedagóga neprekvapil, Matúš už tradične zaspieval kvalitne, textovo zaujal mladých aj starších. Jeho štýl hudby vyslovene nepočúvam, ale nerobí mi problém ho počúvať.

4. Ako by ste zhodnotili organizáciu a program imatrikulácií?

Organizácia a program imatrikulácií bol v poriadku, páčil sa mi. Zlepšil by som technické vybavenie a ozvučenie.

5. Ak by ste boli ešte raz tretiakom/tretiačkou na SŠ, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by ste navrhli, ktorá by bola poľa Vás vtipná?

Ja by som navrhol úlohu „tortilla slap challenge“, v ktorej sa do kruhu postaví určený počet osôb (napr. 4). Každá osoba by mala v ruke prázdnu tortillu a v ústach držala vodu (aby mala trošku nafúknuté ústa) a osoby by sa navzájom „fackovali“ s tortillami. Vyhral by ten, kto by najdlhšie vydržal nevyplúť vodu. ☺

6. Akým jedným slovom (prídavným menom) by ste opísali imatrikulácie?

Talantové.

Ing. Andrea Iovdijová

1. Ako ste sa zabavili na imatrikuláciách?

Konečne po koronakríze naša telocvičňa ožila mladostou, spevom, smiechom a aj tancom. Bolo to emotívne.

2. Ktoré tanečné číslo (za triedu) sa Vám najviac páčilo? .

Páčil sa mi inovatívny nápad s tanečnou projekciou na konci, tam si mohli zatancovať všetci. Takmer som sa k nim pridala aj ja.

3. Prekvapil Vás hosť imatrikulácií, spevák zo skupiny Sám sebou, páči sa Vám ich štýl hudby?

Pozvala som nášho bývalého študenta Matúša, člena skupiny Sám sebou, lebo som vám, študentom, chcela dať „malý darček“ ku Dňu študentstva. Tajne som dúfala, že Matúš svojimi pesničkami vnesie do telocvične energiu, rytmus a dobrú náladu, že rozprúdi zábavu a spojí to vás, študentov i celú školu. Tiež som chcela presvedčiť vás, študentov, že imatrikulácie nemusia byť iba nudnou povinnou akciou, ale naopak - veselou imatrikulačnou párty. Verím, že spolu s organizátormi sa nám to podarilo.

4. Ako by ste zhodnotili organizáciu a program imatrikulácií?

Veľmi sa mi páčila skladba programu, tanečné čísla, dokonca i úlohy pre prvákov boli vtipné a hodili sa na danú akciu. Ďakujem organizátorom za prípravu celej akcie. Jedinú chybičku vidím v aparatúre a ozvučení telocvične, ktoré nie je postačujúce na takéto akcie, ale už realizujeme nákup nových výkonnejších reproduktorov. Tak dúfam, že najbližšia akcia v telocvični už bude mať lepšie „grády“. ☺

5. Ak by ste boli ešte raz tretiakom/tretiačkou na SŠ, ktorý/á organizuje imatrikulácie pre prvákov, akú úlohu by ste navrhli, ktorá by bola poľa Vás vtipná?

Som absolventkou našej školy a tiež som musela v prvom ročníku absolvovať imatrikulačné úlohy. Veľmi si na to nepamätám, myslím, že sme museli niečo zaspievať, ale to už dnes medzi študentmi veľmi neletí. Nepochybujem však o tom, že naši šikovní a kreatívni študenti prídu so zaujímavými úlohami pre našich nových prvákov.

6. Akým jedným slovom (prídavným menom) by ste opísali imatrikulácie?

Počas imatrikulácií boli tváre mojich kolegov i študentov rozžiarené radosťou. Aj ja som ju cítila v duši, preto by som naše imatrikulácie nazvala jedným slovom: RADOSŤ.

Viktória Petrovičová, III. A a redakcia časopisu Elkáč

Erasmus+ Zwickau, Nemecko

Ako žiaci tretích ročníkov Obchodnej akadémie a Obchodnej akadémie so zameraním na verejnú správu sme absolvovali odbornú prax v zahraničí, v nemeckom meste Zwickau. Pravdaže, nemohli sme ísť všetci. Žiakov do tohto projektu si vybrali na základe znalosti ovládania nemeckého jazyka. Vycestovali sme teda len desiat. Samozrejme, nesmel chýbať pedagogický dozor. Spreádzala nás pani učiteľka Faltinová spolu s pani učiteľkou Želikovskou.

Cestovali sme vlakom zo Spišskej Novej Vsi do Prahy, a potom autobusom priamo do Zwickau. Tam si nás už konečne vyzdvihol riaditeľ z Benedict school a vydali sme sa na cestu k apartmánom. Apartmány sa nachádzali na škole, kde sa uskutočňovala aj naša prax, takže sme to nemali od práce ďaleko. V tomto projekte sme sa nedelili jednotlivito a nebývali v rodinách ako ostatní, ale skoro všetko sme robili spoločne. Naša prax prebiehala v podobe zadaní tém a ich plnení, ktoré sme ako tím odprezentovali. Spoločne sme o daných témach a problémoch konzultovali a riešili, čo by sme na prezentácii zdokonalili alebo vylepšili. Vždy sme sa delili inak. To nám aj pomohlo sa lepšie spoznať a skamarátiť sa. Samozrejme, že sme sa tam nešli len učiť a konzultovať, ale aj navštevovať rôzne veľké mestá a ich kultúrne pamiatky. Mali sme možnosť navštíviť mestá ako Erfurt, Weimar, Leipzig, Dresden či Berlín. Naším najväčším zážitkom bola možnosť vidieť na vlastné oči svetelnú šou – light show v Berlíne. Bol to neskutočný zážitok. Veľa sme sa toho dozvedeli a naučili. Spoznali sme nových ľudí a videli miesta, na ktoré sa určite chceme aspoň raz vrátiť. Odniesli sme si veľa krásnych zážitkov, na ktoré budeme do konca života spomínať.

Light show Berlin

Tretiaci vo Weimare

August Horch múzeum v Zwickau

Chceme sa poďakovať vedeniu školy SOŠ ekonomickej za príležitosť zúčastniť sa odbornej praxe mimo Slovenska. Samozrejme, tá najväčšia vďaka patrí pani učiteľkám, za to, že s nami mali trpezlivosť, za ich pomoc a starostlivosť. Veľké poďakovanie patrí tiež organizácii KABA za uskutočnenie tohto projektu. Zažili sme toho mnoho, čo nás určite obohatilo do našej budúcej praxe.

Erika Šarišská, III. A

Kreatívne čitateľské projekty s podporou záložky do knihy

Aj tento školský rok sme sa zapojili do projektu Záložky. Jedenásty ročník celoslovenského projektu Záložka do knihy spája slovenské školy sa niesol v znamení – *Najlepší fantasy príbeh podľa mňa vyzerá takto*. Pri tvorbe naši študenti popustili uzdu svojej fantázii, kreativite a ich výtvary boli znamenite pestré.

Našou partnerskou školou pre tento školský rok bola Stredná odborná škola technológií a remesiel v Bratislave. Pevne veríme, že naše záložky si nájdu miesto v čítanej knihe u študentov našej partnerskej školy. Veď posúďte sami.

Lovec a nedopriata láska

Svital nový deň a lovec sedel v tmavom rohu krčmy, svoj meč mal položený na lavici vedľa seba. Snažil sa zbytočne nevyčnievať, keďže k takým akým bol on, pociťovalo veľa ľudí nenávisť. Či už kvôli procesu, ktorým musel každý lovec prejsť, aby bol schopný čeliť všetkým príšerám tohto sveta, alebo procesu, v ktorom sa pomocou rôznych chemikálií a jedov lovci zbavovali strachu, či získavali silu, ale aj strácali pocity, ako aj potrebu milovať, alebo kvôli strachu zo zlej povesti a klamstiev vymyslených v záujme uškodiť týmto lovcom netvorov.

Hneď ako sa najedol, vstal od stola, zobral svoj meč, pripevnil si ho k opasku a ubral sa k pultu. Podíduc bližšie k mohutnému drevenému pultu, uvidel za ním asi stopäťdesiat centimetrov vysokého trpaslíka. Mal vznešené šaty, zapletené sivé fúzy a na rukách spolu sedem zlatých prsteňov. Práve prepočítaval zlaté dukáty na stole pod pultom. Lovec pristúpil bližšie a mohutným hlasom sucho zahlásil: „Zaplatím.“ Krčmár zhŕňajúc poslednú kôpku peňazí do mešca na opasku odvetil: „Bude to desať zlatých.“ Lovec si zo svojho mešca z čiernej tuhej kože začal vyťahovať zlaté mince a pokladal ich na pult pred trpaslíka. Podľa starodávnych tetovaní, ktorými boli lovcove ruky pokryté, krčmár zistil, koho vlastne dnes hostil. „Máš šťastie, že je zlá doba a každý dukát sa zide, ináč by tu o teba nikto ani len nezavadil,“ zhodnotil krčmár a neprijemne sa pozrel lovcovi do očí. Lovec na to však nič nepovedal, len sa otočil a bez hocijakej emócie vyšiel z krčmy.

Vedľa cesty, ktorá viedla priamo cez dedinu, stála čierna tabuľa s dedinskými oznamami, ale jeden z nich vyčnieval, mal na sebe pečať so stuhou vo farbách dedinského erbu. V nadpise stálo: „Ponúkam odmenu za zabitie netvora, ktorý vraždí ľudí v Neverskom lese.“ Lovec strhol pergamen, na ktorom bolo napísané meno zadávateľa úlohy. Bol to starosta. Vybral sa teda k najväčšiemu domu v dedine. Prekrásny drevený dom s maľbami pod oknami. Keď prišiel k domu bližšie a pozrel sa cez malé okno dovnútra, videl tam dve postavy. Jedna sedela pri stole a niečo na ňom písala a druhá sa zabávala s deťmi. Pristúpiac k veľkým dreveným dverám, zabúchal na ne čiernou koženou rukavicou, v ktorej bola zovretá tvrdá päšť. Po malej chvíli otvoril dvere malý zavalitý starosta s neprijemným pohľadom a celožeľzným brnením. „Čo chcete?“ opýtal sa. „Som tu kvôli tomu monštru z lesa,“ odvetil lovec. „Áno? Výborne!“ poznamenal starosta. „Potreboval by som však viac informácií,“ zdôraznil lovec a pokračoval, „kedy začali miznúť ľudia?“ „Toš, prvý kto zmizol, bol hen starý Jano Pilčík, asi dva týždne dozadu, ale tak mysleli sme, že sa len zobral a šou na jarmark do druhej dediny. No, ale potom sme našli jeho telo potarhane v lesách blízko vlčej skaly,“ odvetil tvrdým dedinským prízvukom. „Koľko zmizlo celkovo ľudí?“ pýtal sa lovec ďalej. „No, to ťažko recť, lesy sú tu fest nebezpečné, ale ta siesti, o ktorých vieme,“ prepočítal na rukách starosta. „Videl už niekto toho netvora?“ zisťoval lovec vyťahujúc svoj zápisník. „Nikto, kto by prežil,“ nervózne odriekol starosta. „Pôjdem sa pozrieť do lesa, kde zem prvýkrát okúsila krv,“ povedal lovec a uberal sa k odchodu. „Ak by si dačo zistil, dojdi zas za mnou, budem tu. A inak jak ťa volajú?“ zaujímal sa starosta pri vyprevádzaní lovca z domu. „Aslan,“ prehovoril lovec a vysadol na koňa.

Aslan sa vydal priamo na cestu do lesa, keďže sa chcel dostať na miesto ešte predtým, ako sa zotmie. Po dorazení na miesto, ktorému miestny ľud hovorí vlčia skala, našiel na zemi už len roztrhané oblečenie a stopy zápasu. Na každom kroku bola zem zamrznutá, sivá, ako keby z nej niekto vysal dušu. Všade bola rozliata akási čierna látka. Keď sa k nej Aslan naklonil, nabral ju na rukavicu a preskúmajúc svojimi loveckými schopnosťami, zistil, že to je posvätný lampový olej. Keď si všetko spojil dokopy, vyšlo mu z toho len jedno monštrum, ktoré by to mohlo byť. Bol to príznak. „Príznak môže vzniknúť iba vtedy, keď niekto zomrie v nenávisti k niekomu, kto mu vytvoril krivdu tesne pred tým, ako ho zabil,“ pomyslel si Aslan a vybral sa podľa stôp k miestu, kde zomrel ten, z ktorého vznikol príznak. Nájdúc pozostatky z ľudského tela, ktoré malo v hlave zaseknutú bojovú sekeru a všade okolo seba malo spálenú zem mrazom, vedel, že je na tom pravom mieste. Keďže na zabitie prízraku treba, aby sa človek, ktorý túto kliatbu spôsobil, kajal pred príznakom, Aslan sa musel vrátiť do dediny, kde by mohol nájsť ďalšie indície na vyriešenie tejto záhady.

Pri príchode do dediny bola skoro úplná tma, a tak ľudia zapalovali lampáše na ceste. Aslan popri nich prebehol na svojom havraňom koni zvanom Mefisto a zastavil sa až pred domom starostu. Keď zabúchal na dvere, starosta mu ich veľkoryso otvoril a pozval ho dnu. Aslan mu rozpovedal celý príbeh a čo potrebuje na to, aby monštrum zneškodnil. Vtedy sa však začal starosta vykrúcať. „A neznáš to dajak inak vyriešiť?“ vyriekol zamračený starosta. „Nie, bohužiaľ iný spôsob nejestvuje,“ zhodnotil Aslan. „Prečo sa toho štítite?“ pokračoval. „A si si istý, že hento stvorenie je to, čo vravíš?“ pýtal sa neveriaci starosta. „Nič iné čo poznám a čo sme sa na škole medveďa učili, to nemôže byť, len príznak,“ povedal sebaisto Aslan. „No toš, skúsime si dať poradiť ešte od lovcov zo školy mačky, keď aj oni povedia, že je to tak, ako hovoríš, potom to budem riešiť,“ prehlásil a začal vyprovádzať lovca von z chalupy. Keď Aslan vyšiel z chalupy, starosta sa mu len urýchlene pozdravil, hodil mu malý mech so zlatými dukátmi a pribuchol dvere. Aslan si priviazal meč na koňa a vtedy k nemu pribehla manželka starostu. Zo smutných očí jej kvapkali slzy, ktoré sa leskli pritom, ako odrážali spln mesiaca. Rozpovedala mu príbeh, ako mali niekedy dcéru, tá si však našla frajera, ale keďže tento mládenec bol z chudobnej rodiny, starosta mu zakázal sa k jeho dcére čo i len priblížiť. Dcéra sa aj napriek otcovmu zákazu naďalej stretávala s mládencom. Jeden večer, keď ich našiel opäť spolu, sa už starosta neudržel a vybehol na mládenca so sekerou. Starostova dcéra ich prenasledovala, ale stratila ich v lese. Otec sa z lesa vrátil bez mládenca a sekery, nikdy nikomu nepovedal, čo sa v lese udialo, povedal len, že s mládencom sa dohodol, že už jeho dcéru nebude otravovať a vraj mu podaroval na cestu jeho sekeru. Ich dcéra sa kvôli tomu utopila v rieke. Predtým si starostova žena myslela, že jej manžel toho chlapca len vyhnal z dediny, ale až keď počula od lovca, prečo ľudia miznú v lese, celé si to spojila. Lovec tak neváhal ani chvíľu, vybral meč z ocelevej pošvy, ktorú mal priviazanú na sedle od koňa a vybral sa k hlavným dverám. Zaklopal. Keď starosta otvoril dvere, lovec mu priložil meč na krk a povedal: „Už viem, ako to bolo, možno si si nevážil šťastný život svojej dcéry, ale ja si vážim životy ľudí, ktorí ešte môžu v tom lese zomrieť.“ „Ten naničhodník nebol hodný ani len pohľadu mojej dcéry, dobre mu tam, kde je!“ odvetil drzo. „Nemienim to s tebou rozoberať,“ nahnevane povedal

Aslan a rukou, v ktorej nedržal meč, nakreslil do vzduchu symbol v tvare presýpacích hodín. Boli to starodávne runy na presvedčenie mysle nepriateľa. Starosta sa sám od seba vybral do stajne, zobral vysokého bieleho koňa a za pár sekúnd už čakal na Aslana pred domom. „Ideme, aby sme tam boli pred polnocou,“ povedal Aslan starostovej žene a pomkol koňa do klusu. Starosta ho poklusom nasledoval.

Po príchode na miesto, kde zomrel nápadník starostovej dcéry, bola skoro polnoc, v lese bolo neobyčajne chladno a nebolo počuť ani len lístie zašušťať, ani len sovu zahúkať. Aslan a starosta zosadli dole z koní. Aslan si vybral meč a vylial naň svätenú vodu, ktorú mal uloženú v kapsách na koni. Nadišla polnoc a príznak sa vynoril z podzemia, bola to vysoká postava, ktorá mala v hlave zaseknutú sekeru, cez hlavu mala prevesenú vrecovú kapucňu, spod ktorej jej trčala len odporná polka tváre so zubami ostrými ako britvy, v ruke držala meč a v druhej mala svietnik, ktorý vyžaroval modré svetlo a kvapkal z neho čierny olej. Chvíľku len levitovala po priestore. Potom sa však otočila na starostu a ruku s mečom vystrela smerom na starostovu hlavu. Vtedy prerušil Aslan kúzlo, ktoré použil na starostu a ten, uvidiac príznak, zmeravel, podlomili sa mu kolená a jediné, čoho bol schopný spraviť, bolo spytovať si svedomie. V tom naň Aslan zakričal: „Začni sa kajať, to, či ti odpustí, bude už len na ňom!“ „Veľmi ma to mrzí Juraj, až neskoro som pochopil, že podstatnejšia je láska než majetky. Teraz to už viem, rob čo uznáš za vhodné!“ vykrikoval roztraseným hlasom starosta. V tom sa príznak vyrútil na starostu, ale lovec mu do cesty nastavil posvätený meč, ktorý príznak prerezal v polke, akoby to bol vzduch. Vtom sa starosta rozplakal. Aslan mu s pokojným hlasom povedal: „Príznak sa dá poraziť, len keď si človek, ktorý kliatbu vytvoril, uvedomí, že spravil chybu. On ti už nedokázal odpustiť, ale môžeš mu aspoň pomôcť nájsť pokoj vo večnom odpočinku tým, že pochováš jeho kosti na cintoríne vedľa kostí tvojej dcéry!“ „Ďakujem ti, Aslan, dám ti všetko, čo si budeš priať, pretože teraz budem môcť aspoň spávať s pokojným svedomím,“ odvetil starosta a podal Aslanovi roztrasenú ruku. Spolu sa vrátili do dediny.

Starosta pochoval kosti mladíka tak, ako mu to nakázal Aslan. Keď sa vrátili do chalupy, starosta dal Aslanovi plný mešec zlatých dukátov, ktorý Aslan zavesil na svojho koňa. „Buď človekom, ktorým si sa stal, nie ktorým si bol,“ povedal Aslan starostovi pri odchode. Pomkol koňa a odeválal do tmavej noci.

Adrián Drevko, III. L

*Je čas Vianoc, vrúcnych prianí, splnených snov a
želaní.*

I ja Vám chcem zo srdca len jednu vec priať -

ČAS,

pretože čas je to najcennejšie,

čo človek človeku môže dať.

Čas smiechu a radosti,

čas bez vážnych starostí,

čas na dôveru a odpustenie,

čas na sny a ich naplnenie.

čas na lásku a pohladenie,

čas na krásne Vianoce a rodinné posedenie.

Tak si ten ČAS nielen na Vianoce spolu

vychutnajte,

ale aj v novom roku na všetko krásne a dôležité

čas majte.

ŠKOLSKÝ ČASOPIS
Školský rok 2022/2023
Č. 2

Vydavateľ : SOŠE SNV, krúžok školského časopisu

REDAKTORI

členovia krúžku školského časopisu Elkáč a občasní prispievatelia pod vedením
Mgr. D. Rutkayovej

GRAFIKA

Adrián Drevko, III. L

FOTOGRAFIE

boli použité zo súkromných archívov hostí v školskom časopise, internetovej stránky školy
a študentov školy, z internetu.

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Mgr. Daša Rutkayová

